

समृद्धमायुधागारमिदं तस्य दुरात्मनः । वप्रान्तं निःप्रतीकारमाश्रित्येदं कृतं महत् । ॥ १४७ ॥
 इदं तदशुभं नूनं तस्य कर्म चिकीर्षितं । प्रागेव विदुरो वेद तेनास्मानवबोधयत् ।
 सेयमापदनुप्राप्ता क्षत्ता यां दृष्टवान्पुरा । पुरोचनस्याविदितानस्मांस्त्वं प्रतिमोचय ।
 स तथेति प्रतिश्रुत्य खनको यत्नमास्थितः । परिखामुत्किरन्नाम चकार च महाबिलं ।
 चक्रे च वेष्मनस्तस्य मध्येनातिमहद्विलं । कपाटयुक्तमज्ञातं समं भूम्याश्च भारत ।
 पुरोचनभयादेव व्यदधात्संवृतं मुखं । ॥ १४८ ॥
 स तस्य तु गृहद्वारि वसत्यशुभधीः सदा । तत्र ते सायुधाः सर्वे वसन्तिस्म चपां नृप ।
 दिवा चरन्ति मृगयां पाण्डवेया वनादनं । विश्वस्तवदविश्वस्ता वञ्चयन्तः पुरोचनं ।
 अतुष्टास्तुष्टवद्राजन्तुः परमविस्मिताः । नचैनानन्वबुध्यन्त नरा नगरवासिनः । अन्यत्र विदुरामात्यात्तस्मात् खनकसत्तमात् ।
 इत्यादिपर्वणि जतुगृहपर्वणि जतुगृहवासि सप्तचत्वारिंशदधिकशतोऽध्यायः ॥ १४७ ॥
 ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ तांस्तु दृष्ट्वा सुमनसः परिसम्बत्सरोषितान् । विश्वस्तानिव संलब्ध हर्षश्चक्रे पुरोचनः ।
 पुरोचने तथा हृष्टे कौन्तेयोऽथ युधिष्ठिरः । भीमसेनार्जुनौ चोभौ यमौ प्रोवाच धर्मवित् । ॥ १४८ ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अस्मानयं सुविश्वस्तान्वेत्ति पापः पुरोचनः । वञ्चितोऽयं नृशंसात्मा कालं मन्ये पलायने ।
 आयुधागारमादीय दग्ध्वा चैव पुरोचनं । षट्प्राणिनो निधायेह द्रवामोऽनभिलक्षिताः ।
 ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ अथ दानापदेशेन कुन्ती ब्राह्मणभोजनं । चक्रे निशि महाराज आजग्मुस्तत्र योषितः ।
 ता विहृत्य यथाकामं भुक्त्वा पीत्वा च भारत । जग्मुर्निशि गृहानेव समनुज्ञाप्य माधवीं ।
 निषादी पञ्चपुत्रा तु तस्मिन्भोज्ये यदृच्छया । अन्वार्थिनी समभ्यागात्सपुत्रा कालचोदिता । ॥ १४९ ॥
 सा पीत्वा मदिरां मत्ता सपुत्रा मदविक्लवा । सह सर्वैः सुतैराजंस्तस्मिन्नेव निवेशने ।
 सुव्याप विगतज्ञाना मृतकल्पा नराधिप । अथ प्रवाते तुमुले निशि सुप्ते जने तदा ।
 तदुपादीपयद्भीमः श्रेते यत्र पुरोचनः । ततो जतुगृहद्वारं दीपयामास पाण्डवः ।
 समन्ततो ददौ पश्चादग्निं तत्र निवेशने । ज्ञातन्तु तद्गृहं सर्वमादीप्तं पाण्डुनन्दनाः ।
 सुरङ्गां विविशुस्त्रुणं मात्रा सार्द्धमरिन्दमाः । ॥ १५० ॥
 ततः प्रतापः सुमहाज्ज्वलन्नेव विभावसोः । प्रादुरासीत्तदा तेन बुबुधे स जनव्रजः । तदवेक्ष्य गृहं दीप्तमाजः पौराः कथानुना ।
 ॥ पौरा ऊचुः ॥ दुर्ध्याधनप्रयुक्तेन पापेनाकृतबुद्धिना । गृहमात्मविनाशाय कारितं दाहितञ्च तत् ।
 अहो धिग्धृतराष्ट्रस्य बुद्धिर्नातिसमञ्जसी । यः शुचीन्याण्डुदायादान्दाहयामास शत्रुवत् ।
 दिष्ट्या विदानीं पापात्मा दग्धोऽयमतिदुर्धतिः । अनागसः सुविश्वस्तान्यो ददाह नरोत्तमान् ।
 ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवन्ते विलपन्ति स्म वारणावतका जनाः । परिवार्य गृहं तच्च तस्थूरात्रौ समन्ततः । ॥ १५१ ॥
 पाण्डवाश्चापि ते सर्वे सह मात्रा सुदुःखिताः । विलेन तेन निर्गत्य जग्मुर्दुतमलक्षिताः ।
 तेन निद्रोपरोधेन साध्वसेन च पाण्डवाः । न श्रेकुः सहसा गन्तुं सह मात्रा परन्तपाः ।
 भीमसेनस्तु राजेन्द्र भीमवेगपराक्रमः । जगाम भ्रातृनादाय सर्वान्मातरभेव च ।